

680.000 Vlamingen leven in armoede

De Morgen,
Do. 14 Nov. 2019, Pagina 3

Alle armoede-indicatoren staan in het rood. Toch legt de huidige Vlaamse regering zich geen doelstellingen meer op om die te bestrijden. Volgens experts negeert de regering daarmee de kanaries in de koolmijn. 'De armoedecijfers zijn niet goed, dat kan niemand tegenspreken.'

"Onthutsend." Met dat woord omschrijft de twaalfde armoedebaarometer de recentste armoedecijfers in België en Vlaanderen. De barometer is een initiatief van Decenniumdoelen, dat verschillende armoedeorganisaties verenigt, en geeft een jaarlijkse stand van zaken.

En die oogt slecht. "De armoedebaarometer kleurt rood", zegt Jos Geysels, voorzitter van Decenniumdoelen. "We weten al een tijdje dat de aarde opwarmt. Onze samenleving daarentegen wordt steeds kouder, zo blijkt." Hij haalt een paar cijfers aan: 16,4 procent van de Belgen leeft in armoede. Voor Vlaanderen ligt dat cijfer op 10,4 procent, wat overeenkomt met 680.000 Vlamingen ofwel de helft van de provincie Antwerpen. Sinds 2006 schommelt dat percentage tussen de 10 en 11 procent, ondanks de initiële bedoeling van de Vlaamse regering om de armoede te halveren.

Volgens de kinderarmoede-index van Kind & Gezin groeit 1 op de 7 kinderen op in kansarmoede of in een gezin in kansarmoede (zie grafiek). "Die kansarmoede-index is toch een goede indicator voor diepe armoede", zegt armoede-expert Bea Cantillon (UAntwerpen). "Hij is gebaseerd op observaties van verpleegkundigen van Kind & Gezin en op die manier dus veel omvattender dan enkel het inkomen." Dat net de kinderarmoede al jaren in stijgende lijn zit, baart velen zorgen. Sinds 2006 is de kansarmoede-index meer dan verdubbeld.

Daarnaast spreken enkele subindicatoren - "Toch een beetje de kanaries in de koolmijn", aldus armoede-expert Wim Van Lancker (KU Leuven) - boekdelen. Zo moeten steeds meer Vlamingen beroep doen op een leefloon (41.000 mensen) of voedselbanken (160.000 aanvragen). De wachtlijsten voor sociale woningen groeiden aan tot 154.000 wachtenden. De uitstroom zonder diploma stijgt opnieuw, steeds meer mensen stellen een doktersbezoek uit omwille van de kost, enzovoort.

"Er zijn te veel indicatoren die negatief staan", zegt Van Lancker. "Over het algemeen blijft het armoederisico stabiel. Maar bij een aantal specifieke groepen stijgt het net: werklozen, eenoudergezinnen, huurders en niet-EU-migranten." Ook Vlaams minister van Armoedebestrijding Wouter Beke (CD&V) erkent dat. "De armoedecijfers zijn niet goed, dat kan niemand tegenspreken."

Afrekening

Dat een Vlaamse regering het dan presteert om bij de voorstelling van haar regeerakkoord het woord armoede zelfs niet in de mond te nemen, verbaast Geysels. Vooral het verdwijnen van elke armoededoelstelling uit het regeerakkoord ligt moeilijk. In 2009 legde de Vlaamse regering zichzelf met het Pact2020 op om elke gezin een inkomen te geven dat zeker boven de Europese armoederisicodrempel zou liggen. "Nu heeft men gezien dat die doelstelling niet gehaald zou worden", zegt Geysels. "Zo kunnen de ministers ook niet afgerekend worden op hun beloften en afspraken."

Beke is het niet eens met die lezing. "In het regeerakkoord worden wel degelijk keuzes gemaakt om wie het moeilijk heeft te helpen. We investeren in sociale woningen, jobkrediet voor de lage lonen, steun voor wie het woonzorgcentrum niet kan betalen... Ik geloof meer in dergelijke concrete initiatieven dan in algemene doelstellingen."

Het is niet dat de Vlaamse regering geen initiatieven neemt, maar armoede is duidelijk geen prioriteit, zeggen Cantillon en Van Lancker. "Je ziet een duidelijke lijn in het beleid van deze regering: tewerkstelling", zegt die laatste. "Het zijn de werkenden die in de

watten gelegd moeten worden. Maar eigenlijk tonen deze cijfers dat daar niet noodzakelijk het grote probleem ligt. Mensen die niet in arbeidsmarkt zitten of er moeilijk toegang tot krijgen, zijn daar het slachtoffer van. De cijfers leren ons dat zij die niet werken, het kwetsbaarst zijn voor armoede."

Wat het volgens alle experts extra pijnlijk maakt, is dat Vlaanderen net over heel wat beleidsinstrumenten beschikt om die armoede structureel aan te pakken. De barometer schuift acht concrete maatregelen naar voor die kunnen helpen, van het hervormen van het Groeipakket (de vroegere Kinderbijslag, PG) tot extra investeringen in sociale woonvesting met het geld dat gewonnen wordt uit de afschaffing van de woonbonus (DM 1/10).

PIETER GORDTS ■